

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 24C/260/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315223970
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2315223970.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovou, v spore žalobkyne: B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X., právne zastúpenej: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Legionárska 7158/5, Trenčín, IČO: 47 256 907, proti žalovanému: PRO CIVITAS, s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 230,14 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 200 eur ako primerané finančné zadost'učinenie.
- III. Žalobkyni sa priznáva plná náhrada trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa doručenu súdu dňa 09.12.2015 domáhala vydania rozsudku, ktorým súd určí, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005 je bezúročná a bez poplatkov, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005 je v časti ustanovenia čl. 2 o celkovej výške nákladov 17.186,03 Sk absolútne neplatná a že dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená v ustanovení čl. 2 bod 3 Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005 je absolútne neplatná. Ďalej žiadala vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 140,14 eura, zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 200 eur a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka, a.s.) uzatvorila dňa 17.10.2005 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej jej právny predchodca žalovaného poskytol spotrebiteľský úver vo výške 30.000,- Sk (995,82 eura), kde celková výška nákladov bola stanovená na sumu 17.186,03 Sk (570,47 eura), RPMN 11,47%, bez uvedenia úverovej sadzby v zmluve. Uviedla, že titulom tejto zmluvy zaplatila žalovanému, resp. jeho právnemu predchodcovi sumu 34.222,- Sk (1.135,96 eura) a žalovaný žiada od nej ešte zaplatenie 1.216,15 eura, pričom žalobkyňa nemá vedomosť, z čoho táto suma pozostáva. Pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy bola postúpená na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, Cyprus a následne na žalovaného, a to zmluvami o postúpení pohľadávky z 15.12.2010 a z 24.02.2011. Žalobkyňa poukázala na spotrebiteľský charakter tejto úverovej zmluvy, ktorá tak mala obsahovať náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu jej uzavretia, pričom neobsahuje údaj o úrokovej sadzbe a priemernú hodnotu percentuálnej miery nákladov, a preto je podľa názoru žalobkyne potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej uviedla, že napadnutá zmluva obsahuje v čl. 2 bod 3 Dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom podľa názoru žalobkyne je Dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, a teda neplatným ustanovením, nakoľko sa v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka

v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od § 551 Občianskeho zákonníka. Zrážky vykonávané podľa § 551 Občianskeho zákonníka dlžník nedokáže priamo voči jeho zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Vopred formulovaný súhlas spotrebiteľa dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno podľa žalobkyne považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa, taktiež nie je možné zabezpečiť dohodou o zrážkach zo mzdy budúcu pohľadávku. Uzavretá spotrebiteľská zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok. V zmysle uvedeného je dohoda o zrážkach zo mzdy neplatným ustanovením Zmluvy o úvere. Ďalej žiadala od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka, keďže žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 1.135,96 eura, pričom výška úveru bola 995,82 eura. Žalovaný sa teda na úkor žalobkyne obohatil o sumu 140,14 eura. Žalobkyňa sa taktiež s poukazom na ust. § 3 zák. č. 250/2007 Z.z. domáhala od žalovaného poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 200 eur, nakoľko žalovaný porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa, a to s ohľadom na výrazný zásah do práv žalobkyne, neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru, najmä s ohľadom na osobu žalobkyne, ktorá je invalidnou dôchodkyňou. Neustále výzvy a navyšovanie dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na zdravotný aj psychický stav žalobkyne.

2. Samotnej žalobe prechádzal návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd nariadil žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, a tiež žiadala nariadiť spoločnosti HOSAL Horné Saliby, spol. s r.o., 925 03 Horné Saliby 297, IČO: 36 234 737, povinnosť zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Súd návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia uznesením č.k. 24C/260/2015-24 zo dňa 04.11.2015 vyhovel a súčasne uložil žalobkyni do 30 dní od doručenia toho uznesenia podať na súde návrh na začatie konania o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.04.2016 v sporení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/135/2016-66 zo dňa 23.03.2016.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.08.2016, v ktorom namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, keďže nebol a nie je dodávateľ, s ktorým žalobkyňa uzatvorila zmluvu o úvere a nemal a ani v súčasnosti nemá žiaden dosah týkajúci sa zmluvných ustanovení pôvodného veriteľa a žalobkyne. Keďže žalobkyňa je v konaní kvalifikovane zastúpená a označila v žalobe subjekt, ktorý nebol dodávateľom, nebolo možné začať konanie o primerané finančné zadosťučinenie pre prekážku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Žiadal preto žalobu zamietnuť a konanie zastaviť. Žalovaný tiež namietol nedostatok procesnej podmienky - naliehavého právneho záujmu. Upozornil tiež na to, že v danej veci už bolo vydané právoplatné a vykonateľné rozhodnutie rozhodcovským súdom sp. zn. IIA1010104, čo znamená, že rozhodcovský súd už rozhodol o povinnosti plniť, preto má zato, že toto rozhodnutie konzumuje určovaciu žalobu. Ďalej poukázal na to, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou je absolútnym obchodom, pričom na novelizované ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde došlo k doplneniu vety „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“, sa vzťahuje zákaz retroaktivity. K dohode o zrážkach zo mzdy uviedol, že táto nie je nekalou zmluvnou podmienkou, ale ide o zákonný zabezpečovací inštitút. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/994/2013 a rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/197/2014. V súvislosti s nárokom žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cpj 37/78 (R1/79), 5MCdo/17/2009, 2Cdo/92/2010 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/2457/2013 a uviedol, že pri skúmaní jednotlivých skutkových podstát na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je možné žalobkyňou uvedené dôvody subsumovať pod žiadnu skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia. Taktiež nevidel dôvod, aby súd vyhlásil zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. K námietke žalobkyne, že zmluva údaj o úrokovej sadzbe neobsahuje, dal do pozornosti, že Okresný súd Dunajská Streda položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky týkajúce sa Smernice 2008/48 ES, transpozícia ku ktorej bola vykonaná zákonom č. 129/2010 Z.z. a k týmto skutočnostiam zaujala stanovisko Európska komisia, ktorá uviedla, že amortizačná tabuľka nemusí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/97/2013 zo dňa 03.10.2013. Pokiaľ o ide o právo na primerané finančné zadosťučinenie považoval žalobu za jednoznačne

nedôvodnú z dôvodu, že žalobkyňa nespĺnila zákonný predpoklad na uplatnenie tohto nároku, a to úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti. Opätovne uviedol, že Stály rozhodcovský súd zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, a.s. vydal dňa 29.09.2011 rozhodcovský rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.01.2012. Žalovanému nie je jasné, čím porušil práva žalobkyne, keďže žiadal od žalobkyne len to, čo mu po práve patrilo. Porušením povinnosti žalobkyne mal žalovaný nárok požadovať od žalobkyne uspokojenie svojej pohľadávky. Žalobkyňa nijak nepreukázala, že žalovaný porušil právne predpisy, ktoré by zakladali nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie. Takýto nárok by mohol vzniknúť len voči právnomu predchodcovi žalovaného, nakoľko žalovaný predmetnú zmluvu nevypracoval. Nevidel ani príčinnú súvislosť medzi zdravotnými a psychickými problémami uvádzanými žalobkyňou, ktoré ani nešpecifikovala a zákonným nárokom žalovaného. Zároveň mal zato, že nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia môže žalobkyňa uplatňovať len pri podanej ústavnej sťažnosti v konaní vedenom pred Ústavným súdom SR. Zopakoval, že súd v inom konaní rozhodol v prospech žalobcu, pričom nešlo o nárok vyplývajúci z ochrany osobnosti, ani o nárok vyplývajúci zo škody spôsobenej na zdraví a ani o konanie zo zodpovednosti za vady v zmysle § 509 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Mal tiež za to, že požadovaná výška a výpočet nemajetkovej ujmy 200 eur nebola žalobkyňou nijakým relevantným spôsobom odôvodnená. Z vyjadrení žalobkyne nie je možné zistiť ako konkrétne trpela, čo zažívala, ako sa to prejavovalo a aké následky to na nej zanechalo. Z uvedených dôvodov žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu procesných prekážok (nedostatok pasívnej procesnej legitímácie a naliehavý právny záujem), alternatívne, aby predmetnú žalobu súd zamietol z dôvodu hmotnoprávných nedostatkov a zaviazal žalobkyňu na súdne trovy a trovy právneho zastúpenia.

4. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 21.10.2016 uviedla, že námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného považuje za nedôvodnú, keďže pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2015 bola postúpená na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, Cyprus, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.12.2010 a následne na žalovaného Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.02.2011, vrátane všetkých práv s ňou spojených a pri postúpení pohľadávky dochádza k trvalej zmene v osobe veriteľa bez toho, aby sa súčasne zmenil obsah doterajšieho záväzkového vzťahu. Postupník nastupuje do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu. Nový veriteľ titulom postúpenia pohľadávky nahrádza pôvodného veriteľa, a preto tak ako získal aktívnu legitímáciu pre uplatnenie pohľadávky na súde, má aj pasívnu legitímáciu pri uplatnení obrany dlžníka voči veriteľa. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/135/2016 zo dňa 23.03.2016, kde už v tomto konaní pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia vyhodnotil takúto námietku ako nedôvodnú. K námietke nedostatku naliehavého právneho záujmu uviedla, že v súčasnej dobe existuje stav právnej neistoty, v dôsledku ktorej nie je zrejmé, koľko má žalobkyňa žalovanému zaplatiť bez toho, aby na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobkyňa je i v dôsledku správania sa žalovaného v zlej finančnej situácii a splácanie neprimerane vysokých zmluvných úrokov by pre ňu znamenalo značne nepriaznivé dôsledky, ako aj uplatnenia zrážok zo mzdy na strane žalovaného a nekontrolované vykonávanie zrážok zamestnávateľom. Žalobkyňa je v právnej neistote, pretože nevie aký je v súčasnej dobe zostatok úveru, resp. či má žalovaný ešte nejaký nárok vyplývajúci z napadnutej zmluvy. Súčasne poukázala na to, že žalovaný i po začatí súdneho konania ako i po vydaní predbežného opatrenia, aby sa zdržal výkonu dohody o zrážkach zo mzdy, naďalej upomína žalobkyňu a nabáda ju k úhrade súm, ktorých výšku neustále mení. Nesúhlasila s názorom žalovaného, že keďže už bolo v danej veci vydané právoplatné a vykonateľné rozhodnutie rozhodcovským súdom sp. zn. IIA1010104, toto rozhodnutie konzumuje určovaciu žalobu. Nebolo vo sfére záujmu žalobkyne uzavrieť rozhodcovskú doložku, túto považuje za absolútne neplatnú, preto rozhodcovský rozsudok je materiálne nevykonateľný a v danom prípade nenastala prekážka rozhodnutej veci. K tomuto predložila aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/934/2015-112 zo dňa 29.06.2016. S názorom žalovaného, že na právny vzťah založený zmluvou o úvere ako absolútny obchod treba použiť ustanovenia Obchodného zákonníka sa zásadne nestotožňuje, nakoľko nie je možné, aby sa dodávateľ vyhol zákonnej úprave chrániacej postavenie spotrebiteľa tým, že svoj zmluvný vzťah podriadi úprave Obchodného zákonníka. Takéto konanie veriteľov treba považovať za nekalé obchodné praktiky. Žalobkyňa tiež trvala na tom, že v zmysle ustálenej judikatúry je ustanovenie o Dohode o zrážkach zo mzdy neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, a teda neplatným ustanovením, nakoľko v neprospech spotrebiteľa sa odchyľuje od § 551 Občianskeho zákonníka a rozhodne nebolo vôľou žalobkyne uzavrieť predmetnú dohodu. Taktiež trvala na tom, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a vo vzťahu k argumentácii žalobcu, že amortizačná tabuľka nemusí byť

súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedla, že s týmto nesúhlasí s poukazom na ustálenú judikatúru v oblasti ochrany práv spotrebiteľa. Žalobkyňa bola v danom prípade zavádzaná nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemôže byť schopná vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava a ktorú bude veriteľovi povinná zaplatiť. K nároku na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného uviedla, že zákon o ochrane spotrebiteľa v tomto prípade nevyžaduje reálnu a preukázateľnú ujmu, ale postačuje, že dodávateľ poškodil práva spotrebiteľa a toto poškodenie bolo príslušným orgánom potvrdené. Žalobkyňa si pritom práve v tomto súdnom konaní chráni svoje práva a oprávnené záujmy a má za to, že danou zmluvou, nedodržaním zákonných podmienok a použitým neprijateľného zabezpečovacieho prostriedku boli porušené jej práva ako spotrebiteľa. Výšku primeraného finančného zadostučinenia 200 eur určila žalobkyňa vzhľadom na intenzitu a dĺžku nekalých praktík žalovaného použitých vo vzťahu k žalobkyni, ako aj vzhľadom na čas (od roku 2005), počas ktorého bola žalobkyňa vystavovaná tlaku zo strany žalovaného.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami a prednesmi strán, resp. ich právnych zástupcov, listinnými dôkazmi predloženými stranami, ako aj obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Er/224/2012 v súlade s § 295 CSP a zistil tento skutkový stav:

6. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že sa pridržiava žaloby zo dňa 07.12.2015, ako aj vyjadrenia zo dňa 14.10.2016. Mal za to, že petity 1-3 vzhľadom na zmenu právnej úpravy sú nedôvodné. Vzhľadom na aktuálne znenie § 137 CSP ohľadom procesnej prípustnosti žaloby zobrať žalobný petít 1-3 späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Mal však za to, že v tejto časti sa nejedná o úspech v konaní na strane žalovaného, k zastaveniu dochádza výlučne z dôvodu zmeny legislatívy. Uvedené žiadal zohľadniť pri posudzovaní náhrady trov konania. Vzhľadom k tomu, že žalovaný uviedol pred pojednávaním, že žalobkyňa uhradila na predmetný úver ďalšiu čiastku, a to konkrétne žalovanému vo výške 90 eur, upravil podanú žalobu v časti žalobného petitu č. 4 tak, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 230,14 eura, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Mal za to, že nakoľko ide o tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa zaplatila uvedenú sumu, nebude potrebné preukazovať, či naozaj zaplatila. Pre prípad, že žalovaný by to rozporoval, žiadal súd, aby zaviazal na predloženie výpisu predmetného úveru. Ďalej uviedol, že na žalobnom petite č. 5 naďalej trvá. Zároveň predložil rozhodnutia iných súdov, a to Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Csp/15/2016 a rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C/112/2016. Čo sa týka súm, ktoré žalobkyňa zaplatila, tie sú od roku 2005 do roku 2009, vyplýva to z potvrdenia Poštovej banky, a.s., ide o dokument aktuálneho stavu úveru ku dňu 01.12.2010, vydaný Poštovou bankou, právnym predchodcom žalovaného. K výške primeraného finančného zadostučinenia uviedol, túto zákon presne nestanovuje, je však prejedudikované, že táto výška by sa mala posudzovať vždy vzhľadom ku konkrétnym pochybeniam žalovaného a individuálne v každom prípade. V tomto konaní pri stanovení výšky zväžili to, že žalovaný je dodávateľom služieb, konkrétne poskytovateľom úveru, vyplýva to z jeho podnikateľskej činnosti, a preto by mal dlžníkom predkladať zmluvy, ktoré sú v súlade so zákonom. Ďalej túto výšku zvažovali vzhľadom na výšku poskytnutého úveru, na výšku bezdôvodného obohatenia, ako aj vzhľadom na konkrétne pomery žalobkyne v čase podania žaloby, ako aj v tomto čase, keďže je dôchodkyňou s nízkym dôchodkom. Nemá sa kto o ňu postarať, žije sama, dôchodok jej nepostačuje na výšku nájmu, zaplataenie liekov a iné nevyhnutné výdavky. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal za to, že finančné zadostučinenie vo výške 200 eur sa javí ako primerané. Na otázku súdu, či bola na základe rozhodcovského rozsudku predloženého v tomto konaní vedená exekúcia uviedol, že má takú vedomosť, že exekučné konanie bolo zastavené. Nemal vedomosť o tom, či bolo vo veci vydané poverenie súdnemu exekútorovi príslušným exekučným súdom na vykonanie exekúcie, avšak z výpisu zo stavu účtu vyplýva, že tieto splátky boli žalobkyňou dobrovoľne hradené. Tiež poukázal na nekalé obchodné praktiky žalovaného, keď spolu so zmluvou o úvere predložil žalobkyni aj dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom je súdmi ustálené, že takéto konanie je považované zo strany dodávateľa služieb ako nekalé a taktiež poukázal na ďalšiu nekalú obchodnú praktiku žalovaného, keď v rozpore s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov predložil rozhodcovský rozsudok získaný proti žalobkyni ako spotrebiteľke súdu so žiadosťou o udelenie poverenia, resp. tak učinil exekútor, ktorému podal návrh na vykonanie exekúcie. Takéto konanie žalovaného je v rozpore so zákonom. Ďalej poukázal na znenie zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 v znení od 01.01.2008, podľa ktorého sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.01.2008. Týmto deklaroval, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový. Má za to, že dostatočným spôsobom preukázal, že žalovaný sa voči žalobkyni bezdôvodne obohatil o sumu 230,14 eura, pričom táto suma zo strany žalovaného nie je sporná. Mal tiež za to, že poukázal na viaceré pochybenia žalovaného pri predkladaní zmluvy o úvere,

ako aj nekalé obchodné praktiky na strane žalovaného, a preto žiadal, aby súd vyhovel žalobkyni aj ohľadom jej nároku na primerané finančné zadosťučinenie, s tým, že si uplatnil aj náhradu trov konania.

7. Žalobkyňa pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že nemá zamestnanie, nakoľko protistrana stále telefonovala jej aj bývalému zamestnávateľovi ohľadom zrážok zo mzdy. Cez 200 eur bolo z jej platu zrazené exekúciou, následne bola rok práceneschopná a potom ju už nezobrali späť do roboty. Je zdravotne ťažko postihnutá, požiadala o predčasný starobný dôchodok a v súčasnosti je poberateľkou predčasného starobného dôchodku vo výške 480 eur, avšak reálne jej z tohto dôchodku ostane 391 eur, keďže z tohto dôchodku sú vykonávané exekučné zrážky. Po odpočítaní výdavkov na domácnosť jej ostane minimum, okolo 50 eur.

8. Právny zástupca žalovaného vo svojom prednese na pojednávaní uviedol, že nesúhlasí so žalobou hlavne z toho dôvodu, že vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 140,14 eura nepovažujeme za dôvodné, nakoľko žalobca vôbec nezohľadňuje úrok z omeškania, ktorý vznikol a na ktorý má žalovaný nárok, t.j. od 1. dňa omeškania, v ktorom sa žalobkyňa ocitla ešte v roku 2007. Pokiaľ ide o zmluvu, ktorá má byť bezúročná a bez poplatkov, uviedol, že zmluva bola uzatvorená v roku 2005. V tejto súvislosti poukázal na zákon č. 258/2001 Z.z., kde právny predchodca žalovaného postupoval plne v súlade s týmto zákonom a nevidí dôvod na to, aby táto zmluva bola bezúročná a bez poplatkov. Pokiaľ ide o finančné zadosťučinenie vo výške 200 eur, túto sumu považuje za neodôvodnenú a neopodstatnenú, pretože žalobkyňa ju nijakým spôsobom nešpecifikuje, aj keď uvádza, že je dôchodkyňa a platí si lieky, nie sú tu uvedené žiadne konkrétne sumy, ktoré by sa odrážali v sume 200 eur. K samotnej zmluve o úvere uviedol, že žalobca uhradil spolu 1.135,96 eura + 90 eur, zároveň neuhradil žiadne zmluvné úroky, ani úroky z omeškania, ktoré vznikli v roku 2007. Žiadal žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobkyňu na trovy konania a trovy právneho zastúpenia v prospech žalovaného. Súčasne vyjadril súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby.

9. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 06.07.2017, súd konanie so súhlasom žalovaného v časti o určenie, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005 je bezúročná a bez poplatkov, o určenie, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005 je v časti ustanovenia čl. 2 o celkovej výške nákladov 17.186,03 Sk je absolútne neplatná a o určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená v ustanovení čl. 2 bod 3 Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005 je absolútne neplatná, zastavil.

10. Predmetom konania sa po čiastočnom zastavení konania a zmene žalobného petitu, ktorú súd pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 10.07.2017, stal nárok žalobkyne na zaplatenie 230,14 eura titulom vydania bezdôvodného obohatenia a sumy 200 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia.

11. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka, a.s.) a žalobkyňou dňa 17.10.2005 vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver 30.000,- Sk (995,82 eura), ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 50 mesačných splátkach po 1.018,- Sk s tým, že dátum prvej platby bol určený na 17.11.2015 a dátum každej ďalšej platby bol k 17. dňu v mesiaci; RPMN predstavovala 11,47 % a celková výška nákladov na poskytnutý úver bola 17.186,03 Sk (570,47 eura). V článku 2 bod 3. bolo dohodnuté, že podpisom tejto zmluvy zároveň zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky Poštovej banky vzniknutej zo ZoÚ, s tým, že klient udeľuje Poštovej banke výslovný súhlas na predloženie Dohody platiteľovi mzdy.

12. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 01.12.2010 vyplýva, že žalovaná na úver splatila sumu 440,97 eura. Z prehľadu zaplatených splátok vyplýva, že žalovaná zaplatila splátky v celkovej výške 15.870,- Sk za obdobie od 21.11.2005 do 07.03.2007 a za obdobie od 21.03.2007 do 23.12.2008 vo výške 18.352,- Sk, spolu 34.222,- Sk (1.135,96 eura).

13. Z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. zo dňa 30.09.2011 sp. zn. IIA1010104, vyplýva, že rozhodcovský súd týmto rozsudok rozhodol o povinnosti žalobkyne (v procesnom postavení žalovanej) vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom tak, že zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 554,85 eura s úrokom vo výške 7,50 % ročne zo

sumy 554,85 eura od 02.06.2010 do zaplata istiny, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 554,85 eura od 02.06.2010 do zaplata istiny, sumy dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenej ku dňu započítania poslednej čiastočnej úhrady po predčasnej splatnosti celého úveru vo výške 49,40 eura, sumy dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenej za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni poslednej čiastočnej úhrady žalovanej po predčasnej splatnosti celého úveru do dňa 01.06.2010 vo výške 128,41 eura, náhrady poplatku za rozhodcovské konanie 33,19 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

14. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Er/224/2012, súd zistil, že žalovaný v procesnom postavení oprávneného podal dňa 08.03.2012 u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu návrh na vykonanie exekúcie proti žalobkyni (ako povinnej) pre vymozenie sumy 554,85 eura s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. zo dňa 30.09.2011 sp. zn. IIA1010104, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.01.2012 a vykonateľnosť dňa 06.01.2012. Uznesením č.k. 12Er/224/2012-14 zo dňa 27.04.2012 príslušný exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. K tomuto záveru exekučný súd dospel po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučného titulu a zmluvy o úvere. Konštatoval, že zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy, zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré vyvolávajú hrubý nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa, pričom takou podmienkou je aj rozhodcovská doložka zakotvená vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktorá nebola osobitne dojednaná, ale vyplýva zo štandardnej formulárovej zmluvy, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom a bola dodávateľom vopred pripravená. Na základe uvedeného zistil teda rozpor exekučného titulu so zákonom, v dôsledku čoho je tento nevykonateľný. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.03.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2012 č.k. 6CoE/244/2012-24. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že oprávnený napadol rozhodnutie odvolacieho súdu dovolaním, ktoré však Najvyšší dovolací súd uznesením č.k. 2Oboer/158/2013-42 zo dňa 28.05.2014 odmietol.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2004, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2004, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

17. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2004, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2004, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

- a. spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu 17.10.2005 (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

24. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

25. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

26. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

27. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

28. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

29. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. V prejednávanej je podľa názoru súdu nepochybné, že v danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú, jednak s ohľadom na povahu zmluvných strán, keďže žalobkyňa pri uzatváraní a plnení zmluvy konala a žalovaný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a jednak s ohľadom na skutočnosť, že pre žalobkyňu ako spotrebiteľa boli vopred pripravené podmienky zmluvy a nebol vytvorený priestor na dojednanie jej obsahu alebo zmeny obsahu pred uzatvorením. Na takto založený právny vzťah strán sporu je preto potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, ako i osobitné predpisy, a to najmä Zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. a Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.. Aj napriek skutočnosti, že zmluva o úvere ako absolútny obchod by sa inak riadila ustanoveniami Obchodného zákonníka, je nutné prihliadať na citované ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015 obsahujúce osobitnú úpravu pri spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené ustanovenie síce nebolo platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, časovo však pôsobí aj na právne vzťahy pred jeho účinnosťou. Súd pritom poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. V otázke prednostnej aplikácie občianskoprávnej úpravy v otázkach, ktoré sú na prospech spotrebiteľa na rozdiel od právnej úpravy v Obchodnom zákonníku, súd poukazuje na ustálenú aplikačnú prax súdov napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/127/2016 zo dňa 20.06.2016, rozsudok NS SR sp. zn. 4 MCdo 17/2014 z 26.11.2015, uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/167/2011 zo dňa 23.11.2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/218/2012 zo dňa 11.06.2013.

31. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský úver, súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Pritom zistil, že zmluva neobsahuje náležitosť vyžadovanú § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená len celková výška splátky 1.018,- Sk (bez uvedenia čo z tejto sumy predstavuje úrok a čo poplatok) a ich počet 50; taktiež absentuje akákoľvek informácia o úrokovej sadzbe. Tiež je v tejto súvislosti zavádzajúci údaj v zmluve, kedy sa má úver splatiť v 50 mesačných splátkach po 1.018,- Sk (t.j. spolu 50.900,- Sk), pričom po odpočítaní výšky úveru 30.000,- Sk a celkovej výšky nákladov na poskytnutý úver 17.186,03 Sk, zostáva suma 3.713,97 Sk. Zákonom stanovené uvedenie jednotlivých častí úveru, t.j. istiny, úrokov a poplatkov, nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. S poukazom na uvedené, keďže v zmluve nie sú uvedené žiadne úroky či poplatky, veriteľ ich nie je oprávnený požadovať. Absenciu informácií o akýchkoľvek úrokoch či poplatkoch vzťahujúcich sa na poskytnutý úver nemožno nahradiť len uvedením celkovej výšky nákladov, a to ani na základe v čase uzatvorenia zmluvy účinného znenia zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý už vtedy vyžadoval uvedenie sumy, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Právnu normou vyžadované obligatórne splnenie týchto

náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je motivované osobitným cieľom zákonodarcu, vyplývajúcim z pozitívneho záväzku štátu v oblasti ochrany spotrebiteľa, a to zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií pre rozhodnutie o ne/uzavretí zmluvného záväzku. Záujemca o úverový produkt musí byť správne a zrozumiteľne informovaný, z čoho pozostáva splátka a aká je celková čiastka na zaplatenie, keďže táto informácia ho môže zásadne ovplyvniť pri voľbe, či zmluvu uzatvorí alebo nie. Dodávateľ (t.j. právny predchodca žalovaného) si v tejto súvislosti svoju povinnosť nesplnil, keďže žalobkyni zo znenia úverovej zmluvy ani mohol byť zrejmé, koľko má vlastne zaplatiť.

32. Z vykonaného dokazovania vyplýva a tieto skutočnosti neboli stranami sporu sporné, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 995,82 eura a žalobkyňa zaplatila celkovo sumu vo výške 1.225,96 eura (1.135,96 eura + 90 eur ako to uviedol samotný žalovaný). Na základe uvedeného je zrejmé, že žaloba bola podaná v tejto časti dôvodne, a preto súd žalobe v časti o zaplatenie 230,14 eura, titulom vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu ako rozdielu medzi skutočne poskytnutou sumou úveru a sumou zaplatenou žalobkyňou, vyhovel.

33. Pokiaľ ide o Dohodu o zrážkach zo mzdy obsiahnutú obsahuje v čl. 2 bod 3 Zmluvy, teda vo formulári, ktorý spracoval právny predchodca žalovaného a žalobkyňa nemala možnosť jeho obsah akokoľvek ovplyvniť. Súd má za to, že táto Dohoda o zrážkach zo mzdy bola od počiatku neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, keďže nebola individuálne dojednaná a nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, keďže nezohľadňuje práva spotrebiteľa a umožňuje vymáhať i plnenia, ktoré sú uplatňované v rozpore so zákonom. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Vzhľadom na to predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná. Neurčité bolo aj zmluvné dojednanie v dohode o zrážkach zo mzdy týkajúce sa výšky splátok. Podľa dohody, ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu. Neurčitosť zmluvného dojednanie o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody. Uvedené ustanovenie predstavuje jednostranné neprimerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Nepripustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy.

34. Vychádzajúc z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa sa spotrebiteľ môže proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva a ak na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že žalovaný v priebehu tohto konania neustále argumentoval aj tým, že rozhodcovský už veci rozhodol, a toto rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné. Pritom v čase týchto vyjadrení (rok 2015, 2016) vedel, že žiadosť o udelenie poverenia na základe predmetného rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu bola príslušným exekučným súdom zamietnutá z dôvodu jeho materiálnej nevykonateľnosti (v roku 2012), čo bolo potvrdené aj odvolacím súdom a následne aj dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol. Aj vo vzťahu k poskytnutiu primeraného finančného zadosťučinenia, vzhľadom k námietkam žalovaného o nedostatku je pasívnej vecnej legitímácie, má súd za to, že žalovaný je pasívne legitimovaný, čo uviedol už aj odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia, nakoľko pohľadávka spolu so všetkými právami s ňou spojenými bola pôvodným dodávateľom postúpená na žalovaného, čo teda zakladá jeho nielen aktívnu, ale aj pasívnu legitímáciu v konaní týkajúcom sa tejto pohľadávky.

35. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z výšky poskytnutého úveru, výšky bezdôvodného obohatenia, ako aj vzhľadom na

konkrétne pomery žalobkyne v čase podania žaloby, ako aj v tomto čase, keďže je dôchodkyňou s nízkym dôchodkom. V tejto súvislosti priznal žalobkyni sumu vo výške 200 eur, ktorú považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval zrážky zo mzdy bez akéhokoľvek rozhodnutia súdu, pritom vedel, že po zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, exekučný titul - rozhodcovský rozsudok strany sporu nezaväzuje a v prípade, ak sa chcel domôcť plnenia zo strany žalobkyne, mal podať žalobu na všeobecný súd proti žalobkyni. Neučinil tak, namiesto toho neustále vyžadoval plnenia od žalobkyne aj formou zrážok zo mzdy, čo vyvolalo u žalobkyne stresové situácie a psychické vypätie, v dôsledku ktorého pretrvával u nej stav neistoty a obavy.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. O nároku náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania. Žalobkyňa sa síce sprvoti domáhala okrem vydania bezdôvodného obohatenia a poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia aj určenia, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005 je bezúročná a bez poplatkov, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005 je v časti ustanovenia čl. 2 o celkovej výške nákladov 17.186,03 Sk je absolútne neplatná a že dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená v ustanovení čl. 2 bod 3 Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2005 je absolútne neplatná, následne žalobu v týchto častiach zobrala späť. K čiastočnému zastaveniu konania došlo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou, bolo teda povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa zobrala žalobu späť bez toho aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda trovy žalovaného by mala zásadne znášať žalobkyňa. Kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadom tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. Súd má však za to, že na zastavení konania nebolo dané zavinenie žalobkyne, nakoľko rozhodovacia prax súdov takéto žaloby, pokiaľ ide o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru za účinnosti zákona č. 99/1963 Z.z. Občianskeho súdneho poriadku akceptovala, o čom svedčí napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 18. júna 2013 sp. zn. I. ÚS 25/2014. Navyše samotný tunajší súd uložil žalobkyni v uznesení č.k. 24C/260/2015-24 zo dňa 04.11.2015, ktorým nariadil predbežné opatrenie, uložil žalobkyni do 30 dní od doručenia toho uznesenia podať na súde návrh na začatie konania o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 5592143105 zo dňa 17.10.2005. S poukazom k týmto skutočnostiam nemožno čiastočné zastavenie konania považovať za zavinené žalujúcou spotrebiteľkou. Vzhľadom k uvedenému súd priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania, pričom o výške náhrady týchto trov súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).